

Monogam

Livet är en brokig duk,
olika färger rinner iväg
som nervtrådar.

Och jag ska vara med dig,
när det stormar,
när det är fest
och genom varenda djungel.

För så säger regelboken.
Allt annat är straffbart
med avslitna nervbanor.

Men ibland behöver jag få vara mindre monogam.
Inte för att kasta kroppsvätskor och göra duken brokigare
utan för att kärlek föder kärlek
där olika människor ger olika glädje och tröst.

Låt oss följa varandras nervbanor med fingertopparna
för att tydligare förstå
möten och vägska

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tina-sol med Poeter.se id #12061 innehar upphovsrätten